

PRÚTY

IDENTITA, MLADOST', REVOLÚCIA!

WWW.POSPOLITOST.ORG

ČÍSLO 36/BREZEŇ/MAREC 2013

ÚVODNÍK

Prúty č. 36, brezeň / marec 2013

Konečne nám po dlhej zime prichádza jar. Sneh dlho zakrýval všetok neporiadok, čo na Slovensku máme. S príchodom jari sa začína odkrývať všetko, čo bolo doposiaľ nevidené. A my dúfame, že s prichádzajúcou jarou, kedy sa príroda i všetky tvory prebúdzajú, sa zobudí aj ten najviac zaspáť tvor – Slovák. Jedinečnú príležitosť, ako ukázať, že nespíme, máme dňa 16.3. 2013, kedy sa v Bratislave na Hodžovom námestí o 14:00 hod uskutoční manifestácia slobody a slovenskosti – Pochod za samostatné Slovensko 2013.

Problematike straty samostatnosti sa venuje i titulný článok v Prútoch. Článok nesie názov „Prečo Slovensko nie je samostatné“ a vysvetľuje situáciu a odhaľuje fakty, ktoré nie sú väčšinovej spoločnosti vôbec známe. Tieto fakty možno niekoho budú veľmi šokovať. Najmä tých, ktorí si myslia, že Slovensko je samostatným a suverénnym štátom. Nasleduje malá ukážka tvorby členov Slovenskej pospolitosti. Dúfame, že potešia vaše srdce i vaše oko. V minulom čísle sme odštartovali seriál s názvom

„Pospolité pohľad na svet“, ktorý mapuje dianie na Slovensku i vo svete a prináša vám pravdivé informácie i s komentárom o tom, čo sa skutočne deje. Takýto pohľad vám neposkytne žiadne súčasné mainstreamové médium, pretože **MY SME POLITICKY NEKOREKTNÍ!** Do tohto čísla sme zaradili aj novú rubriku s názvom „Historický kalendár“, v ktorej sa budete môcť dočítať o historických udalostiach, ktoré sa odohrali v príslušnom mesiaci. V tejto rubrike sa dozviete niečo málo o udalostiach, ktoré sa nás týkali a majú dopad na náš dnešný život, o osobnostiach a ich životoch. Dúfame, že náš kalendár vám poskytne prehľad udalostí minulosti, aby ste nezabudli na veľkých ľudí našej histórie. Náš mladý poet Vladivoj nám predstaví jedného z najväčších slovenských básnikov **Andreja Žarnova**, ktorý svojim životom a tvorbou inšpiroval mnohých mladých národovcov a umelcov. V budúcich číslach vám budeme prinášať i básne tvorby Andreja Žarnova, nakoľko jeho tvorba sa ťažko zháňa. Tak ako v predošlých dvoch číslach,

i v tomto nemôže chýbať seriál o **Spolkoch miernosti od Ludivíta Velislava Štúra**. V tomto čísle vám prinášame jeho tretiu časť. A samozrejme nemôže chýbať ani nič zo súčasnej kultúry. Tento krát pôjde o recenziu amerického filmu „**God bless America**“, ktorý je veľmi provokatívny a pomerne šokujúci, ale hlavne vás donúti sa zmyslieť.

Dúfame, že slovenská jar prichádza... Redakcia Prútov plne podporuje **Pochod za samostatné Slovensko 2013** a myšlienky akcie. Tak apelujeme na vás, našich čitateľov, aby ste sa akcie zúčastnili, aby sme ukázali, že slovenská krv ešte prúdi, že údy naše nie sú ochabnuté, že srdcia naše bijú za našu budúcnosť, a že pozdvihneme hlasy a keď bude treba aj zbrane, aby sme zachránili náš národ! Nenechajme si už diktovať od tyranov, my sami budme strojcami svojho osudu! Vidíme sa v Bratislave, pretože dňa 16.3. vedú kroky všetkých národovcov a ľudí ktorí milujú Slovensko, do Bratislavy, kde ukážeme, že sa vieme postaviť za našu slobodu!

Redakcia

OUTSIDE®
Out of control

**NOVÉ TRIČKO
ODPOR**

€12

**KUPOJTE NA
WWW.HARDSTREET.SK**

**POCHOD ZA
SAMOSTATNÉ
SLOVENSKO**
2013
SAMOSTATNOST.SK

The advertisement features two black t-shirts. The top one has the text 'POCHOD ZA SAMOSTATNÉ SLOVENSKO 2013' with a decorative floral border. The bottom one has a large, intricate white and red floral design. The background is a dark red with a subtle floral pattern.

PREČO SLOVENSKO NIE JE SAMOSTATNÉ

O tom, ako sme stratili svoju samostatnosť...

Slovenská republika vstupom do Európskej únie a následne prijatím eura a Lisabonskej zmluvy stratila politickú nezávislosť a suverenitu, ktorú získala po mnohých rokoch 1. januára 1993. Slovensko sa svojim postavením v podstate vrátilo do čias bývalej československej federácie. Slovenský národ tým prišiel o svoju národnú slobodu!

1. Suverenita je definovaná ako: „nezávislosť štátnej moci od akejkoľvek inej moci, či vo vnútri štátu (vnútorná suverenita) alebo mimo hraníc daného štátu (vonkajšia suverenita)“.

Štátna moc Slovenskej republiky je v súčasnosti v ekonomickej, hospodárskej, obchodnej a menovej oblasti (čiže kľúčových oblastiach štátu) a čiastočne aj v ďalších oblastiach (sociálna politika, veda a výskum, ekologická politika, vzdelávanie a kultúra, azylová a prisťahovalecká politika, zahraničná politika, bezpečnostná politika) závislá od nadnárodnej moci Európskej únie.

Podriadenosť SR Európskej únii dokonca zakotvila aj novelizovaná Ústava SR. Čl. 7 ods. 2 hovorí, že: „Slovenská republika môže medzinárodnou zmluvou, ktorá bola ratifikovaná a vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, alebo na základe takej zmluvy preniesť výkon časti svojich práv na Európske spoločenstvá a Európsku úniu. **Právne záväzné akty Európskych spoločenstiev a Európskej únie majú prednosť**

pred zákonmi Slovenskej republiky. Prevzatie právne záväzných aktov, ktoré vyžadujú implementáciu, sa vykoná zákonom alebo nariadením vlády podľa čl. 120 ods. 2.“

Z toho vyplýva, že priamo v Ústave SR, ako základnom zákone nášho štátu, bola zakotvená:

- možnosť vzdať sa časti práv, ktoré dovtedy patrili výlučne Slovenskej republike,
- nadradenosť (prednosť) právnych predpisov EÚ pred zákonmi Slovenskej republiky!

To znamená, že na Slovensku môžu byť prijaté len také zákony, ktoré neodporujú nariadeniam, smerniciam a iným právnym predpisom Európskej únie. O riadení nášho štátu nerozhoduje Slovenská republika a jej zvolení poslanci, ale orgány Európskej únie, v ktorých má Slovenská republika len nepatrné slovo (v rozhodujúcom orgáne Rade EÚ máme len 7 hlasov z 345, čo je len 2,02% všetkých hlasov!) Na Slovensku teda de facto

vládne Brusel!

V praxi to znamená, že:

- nám Brusel pod hrozbou sankcií okrem iného prikazuje aj to, čo a koľko môžeme na Slovensku vyprodukovať, ako majú vyzerať a volať sa naše výrobky a mnoho ďalších častokrát nezmyselných detailov,
- stratili sme vlastnú menu a teda aj možnosť priamo ovplyvňovať finančnú politiku štátu (kto ovláda menu, ovláda financie a tým aj celý štát),
- nemáme vlastnú colnú ani hospodársku politiku (tým sme stratili možnosť chrániť a podporovať slovenských výrobcov pomocou ciel, zákazov dovozu, špeciálnych daní na zahraničné výrobky alebo inými opatreniami),
- nemáme vlastnú trhovú politiku (zaviedol sa tzv. voľný pohyb osôb, služieb a kapitálu, čo znamená, že ktorýkoľvek cudzinec z členského štátu EÚ môže k nám pricestovať, usadiť sa, podnikáť, voliť a byť volený v komunálnych voľbách, kupovať náš majetok a to bez toho,

aby sme ho mohli obmedzovať, tak isto nemôžeme obmedzovať cudzie firmy),

- stratili sme štátne hranice (obyvatelia iných členských štátov EÚ, vrátane zločincov a nepriateľov nášho štátu, k nám môžu voľne cestovať a naši zločinci môžu ľahšie ujsť do zahraničia),

- Brusel nám určuje minimálnu sadzbu daní (čiže aj keby sme chceli niektoré dane nemôžeme celkom zrušiť),

- Brusel zasahuje aj do etických otázok nášho štátu (pod jeho tlakom sme museli prijať tzv. Antidiskriminačný zákon, ktorý má chrániť sexuálnych úchylákov – homosexuálov, pred diskrimináciou napr. v zamestnaní; v praxi to znamená, že im musíme umožniť aj prácu v školách či pri inej výchove detí a mládeže).

- a množstvo iných vecí nesmieme robiť len preto, že to nedovoľuje právny poriadok EÚ a ak by sme ho ignorovali hrozili by nám obrovské pokuty, či iné sankcie.

To, čo nám diktuje Európska únia nám v minulosti nediktovala ani Praha, ani Berlín, ani Moskva!

2. Európska únia mala už v čase vstupu Slovenska (1.5.2004) charakter štátu – federácie, nie medzinárodnej organizácie, ako si mnohí myslia. Po prijatí tzv. Lisabonskej zmluvy sa tento štátny charakter EÚ ešte

viac posilnil. Do budúcnosti sa otvorene hovorí o tzv. Spojených štátoch Európskych.

Európska únia má narozdiel od medzinárodných organizácií ako OSN, NATO a pod. viaceré typické znaky štátu (tučným sú tzv. primárne znaky štátu):

- **územie** (vymedzené tzv. Schengenskou zmluvou, ktorá de facto zrušila dovtedajšie hranice medzi členskými štátmi EÚ a zaviedla jednotný systém kontroly na hraniciach s inými štátmi),

- **obyvateľstvo** (existuje dokonca občianstvo EÚ, vrátane osobných dokladov formátu EÚ – občianske preukazy, pasy, vodičské preukazy, technické preukazy, apod.),

- **organizácia prostredníctvom práva** (právny poriadok EÚ tvoria nariadenia, smernice a pod., automaticky nadradené právnym predpisom členských štátov, a to pod hrozbou sankcií).

- sústava orgánov (zákonodarných, výkonných, súdnych a reprezentačných orgánov): parlament (tzv. Európsky parlament ako kontrolný orgán a čiastočne rozhodujúci orgán, a Rada Európskej únie, ako rozhodujúci orgán), vláda (tzv. Európska komisia), súdnictvo (Súdny dvor v Luxemburgu), prezident (tzv. Predseda Európskej rady),

- politické strany (frakcie v Európskom parlamente),

- menu (Euro) a centrálnu banku (Európska centrálna banka vo

Frankfurte nad Mohanom),

- symboly (vlajku, hymnu, a pod.),
- rozpočet (financovaný s príspevkov jednotlivých členských štátov, z neho sú následne poskytované peniaze na plnenie rôznych politík EÚ).

Len tesne neprešiel návrh na zavedenie Ústavy EÚ (!), čo je tiež typickým prvkom, ktorý majú len štáty, nie medzinárodné organizácie. Ústavu, ale fakticky nahradila Lisabonská zmluva, ktorá zaviedlo všetko podstatné z plánovanej Ústavy, ale šikovne skryla svoj skutočný význam tým, že sa vzdala určitých formalít.

Z toho vyplýva, že Slovenská republika je už teraz fakticky a v zásade súčasťou iného štátu – federácie EÚ, čiže jej postavenie bolo degradované na podobnú úroveň (a v niektorých ohľadoch ešte horšiu, vid' bod 3), akú majú napr. štáty Kalifornia, Texas a iné americké štáty v rámci federácie USA. Aj tie si môžu isté záležitosti spravovať sami, nie sú ale politicky nezávislé a suverénne. Stačí si porovnať Ústavu USA a Lisabonskú zmluvu EÚ, ktoré používajú rovnakú terminológiu, podobné formulácie a z právneho hľadiska sú čo do právomoci členských štátov úplne totožné. Podľa Ústavy USA: „Práva, ktoré ústava výslovne nepriznáva Únii ani ich nevylučuje z právomoci štátov, náležia jednotlivým štátom alebo ľudu.“ Podľa Lisabonskej zmluvy EÚ: „V súlade s článkom 3b právomoci, ktoré na Úniu neboli zmluvami prenesené, zostávajú právomocami členských štátov.“ To znamená, že tak ako v Spojených štátoch Amerických (v americkej „Únii“) aj v Európskej únii majú členské štáty len tie práva, ktoré nezískala „Únia“.

Budúcnosť bude ešte horšia. Nesmieme zabúdať, na to, že konečným cieľom tvorcov Európskej únie nebola nejaká medzinárodná hospodárska alebo obranná organizácia založená na spolupráci nezávislých a suverénnych národných štátov. Nikdy sa netajili tým, že ich konečným cieľom je vytvorenie európskeho štátu – federácie (politckej únie) tzv. Spojených štátov Európskych (čiže európskej obdoby Spojených štátov Amerických). Tak ako v každej federácii ani v týchto členské

štáty nemajú plnú suverenitu a nezávislosť, ale podriaďujú sa vyššej nadnárodnej moci. Napr. už v roku 1946 v Zürichu britský premiér Winston Churchill vyhlásil: „Musíme vybudovať Spojené štáty Európy. Je to jediná možnosť ako umožniť stovkám miliónov pracujúcich znova nájsť svoje drobné radosti a vieru v to, že život sa oplatí žiť... Prečo by nemohla existovať európska skupina schopná poskytnúť poblúdeným národom tohto rozbúreného a mocného kontinentu pocit širšieho vlastenectva a spoločného občianstva?“ Aj dnes významní politici v EÚ či rôzne

vplyvné nadnárodné korporácie čoraz otvorenejšie hovoria o tom, že EÚ musí postupne smerovať cez fiškálnu (rozpočtovú úniu) až k politickej únii – Spojeným štátom Európskym (napr. bývalý nemecký kancelár Gerhard Schröder alebo jedna z najväčších bánk na svete – americká Citigroup).

3. Postavenie Slovenskej republiky v Európskej únii je ešte menšie ako majú americké štáty v USA.

V USA rozhoduje o zákonoch Kongres, t. j. senát a snemovňa reprezentantov. Bez súhlasu oboch

komôr tohto parlamentu nie je možné prijať zákon. V Senáte má každý členský štát USA rovnaký počet senátorov, čiže aj hlasov. Naproti tomu v EÚ rozhoduje o právnych predpisoch EÚ len tzv. Rada EÚ, v ktorej má každý členský štát EÚ počet hlasov zodpovedajúci počtu jeho obyvateľov. To znamená, že kým v USA majú členské štáty bez ohľadu na veľkosť rovnaké postavenie aspoň v Senáte, v EÚ panuje nerovnosť a teda podriaďovanie menších a slabších štátov väčším a silnejším.

Z TVORBY ČLENOV SP

Márna

Nad krajinou letel mladý orol,
on oddýchol by si keby mohol,
žiaľ nemôže, nemá viac pokoj,
nemá, nemilý mu je život svoj.

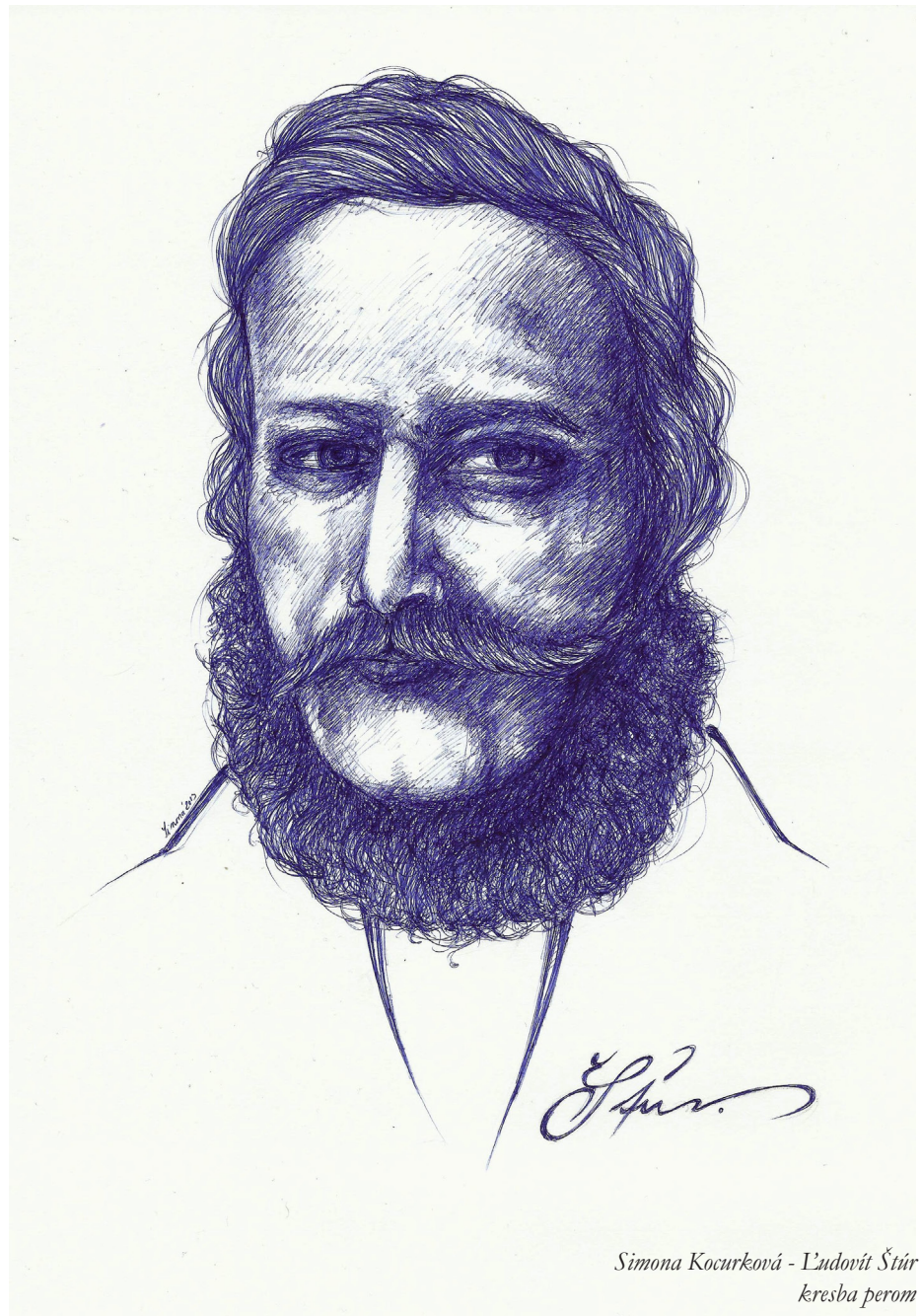
Hľadá ho, no veruže nenájde,
nevie že už pokoj mať nebude.
Nebude, nezúfa o osude nevie,
tak sa stále k odpovediam ženie.

Tak letí o život krížom-krážom,
dušu má ranenú silným žialom.
Letí, hľadá odpovede na otázky,
prečo? Prečo je ten život ťažký?

Prečo je ťažký, cez zobáčik škrípe-
prečo netrvajú dlho krásne chvíle,
a jednota sa na mňa niečo sype.
Hej, letí on, letí - preletel už míle.

Pokračuje, márne letí, no nedoletí,
na jeho otázky nik nemá odpovedí.
“Ej, prečože pomôcť nikto nevie mi?”
A tak unavený k smrti padá k zemi.

Lubomír Vladivoj Kučeriak

*Simona Kocurková - Ľudovít Štúr
kresba perom*

POSPOLITÝ POHLAD NA SVET

Správy z domova i zo sveta - Február 2013

Svetové udalosti

- Predstavitelia EU tento mesiac varovali pred hrozbou politického extrémizmu. Poukazovali na to, že do vlád mnohých krajín sa dostávajú takzvaní „extrémisti“. Čoho sa však boja a kto sú títo extrémisti? Z pohľadu EU je extrémistom každý, kto sa nemieni podvoliť ich diktátu, kto ohrozuje európsku integráciu a má na srdci v prvom rade svoj národ a štát. Tým pádom je jasné, že sú zdesení, keď vidia ako i do parlamentných lavíc zasadaajú nacionalisti, ktorí tvrdo stoja za ochranou národa a vlasti a odmietajú sa podvoliť cudzokrajnému diktátu. Ešte desivejšie pre nich je, že nacionalisti získavajú čoraz mohutnejšiu podporu ľudí, ktorí znova nadobúdajú národnú hrdosť. Hold majú sa aj čoho báť, pretože ako náhle sa národy vzdajú ohlupujúcej europagandy a prinavrátia sa k svojej národnej hrdosti a koreňom, k národným štátom, títo arcizlodeji a tyrani z EU bažiaci po svetovej moci a obrovskom majetku nielenže prídu o všetko, ale je veľmi pravdepodobné, že skončia za svoje zločiny so slučkami na krkoch.

- Francúzsky prezident Hollande vystúpil s prejavom vyzývajúcim k urýchlenej integrácii EU. Svoj

prejav štylizoval maximálne zaujímavým a hlavne urgentne, keďže je politickým elitám zjavné, že ľudia im na ich plán globálnej Európy prestávajú prikyvovať a stavajú sa na odpor. Mňa osobne zaujalo vyhlásenie o tom, že EU je projektom obrovskej politickej (!) vôle. Tu jasne poukázal na to, KTO má hlavné záujmy na fungovaní EU a KOHO je to projekt. Nie je to projekt národov či štátov, tým pádom nemôže byť ani v ich prospech. EU je projektom politickej moci, preto každý skutočne rozmyšľajúci človek musí byť logicky proti tomuto žaláru národov, do ktorého sa nás snažia natlačiť kvôli svojim ziskom.

- V Londýne znova začali vystrkovať rožky islamskí extrémisti. Začali dokonca prehlasovať časti Londýna za svoje územia, kde si zriadili islamské hliadky, ktoré majú presadzovať dodržiavanie práva šarija všetkými, čo na toto územie vstúpia. Nemajú problém ani s fyzickými napádaním ľudí, ktorí odmietnu dodržiavať ich pravidlá. Tu je jasný príklad toho, čo spôsobí s krajinou prílev prisťahovalcov iných kultúr. Je bežné, že multikultúra nám tvrdo diktuje tolerovať ostatných, avšak pri ochrane domáceho národa sa už neangažuje, ba dokonca podporuje potlačanie základnej kultúry. Ak-

tuálnym príkladom je smrť mladého Brita (9 rokov), ktorý sa po tvrdej šikane kvôli bielej farbe jeho pleti obesil, no po rasizme či protestoch proti diskriminácii ani chýru ani slychu.

- Bulharskom tento mesiac otriasli mohutné protivládne protesty. Jedným z dôvodov prečo Bulhari vyšli do ulíc boli obrovské účty za elektrinu. Tieto ostré protesty vyústili do tvrdých stretov demonštrantov s políciou a ulicami miest tiekla krv. Tu však vystúpil bulharský premiér, ktovie či kvôli veľkosti jeho osobnosti alebo len z číreho strachu a podal demisiu celej vlády. Podľa jeho slov nemieni byť súčasťou vlády, ktorá krvavo bojuje proti svojim občanom a moc, ktorú im ľudia zverili, vracajú ľudu späť. Následne sa vládne orgány obrátili proti zahraničnému investorovi v elektrárnach, ktorému zrušili povolenia na podnikanie a vyslali kontrolórov do ich centráľ. U nás naši politickí predstavitelia nielenže nemajú strach z ľudu, ale ani ich nenapadne vyvodzovať proti sebe dôsledky, však sú dokonale chránení bandou žoldnierov z oddielov „buzerovať a mlátiť“. Rovnako im k tomuto postoju napomáha i apatia ľudí, ktorí akoby sa zmierili s otrockým jarmom a za svoje lepšie životy odmietajú bojovať.

- Maďarská vláda dala tento mesiac viacerým štátom, vrátane Slovenska, lekciu z demokracie, keď zrušili zákaz symbolov totalitných režimov. Keďže v demokracii má mať každý slobodu prejavu a myslenia, je nemožné, aby toto bolo ohraňované zákonom. U nás sa však niečo takého asi len ťažko dočkáme, keďže staré komunistické kádre žijú stále v časoch, kde štát určuje, čo je pravda a čo nie a každého, kto má odlišný názor treba odsúdiť. Je na pováženie načo nám je ústavný súd, keď nedohliada na dodržiavanie ústavy.

- Začali sa prípravy na súd proti televíznej stanici BBC kvôli tomu, že prezentovala oficiálny názor na udalosti z 11. septembra ako pravdivý. Aktivisti a právnici tu mienia dokázať, že útok na WTC neprebehol tak, ako je oficiálne prezentované, ale budovy boli riadene odpálené výbušninami. S odstupom času sa vynára čoraz viac dôkazov o tom, že „teroristické útoky“ boli plánované a smrť tisícov ľudí bola spôsobená riadeným odpálením budov WTC. USA týmto „útokom“ získali vynikajúcu zámienku na boj proti terorizmu, čo je v podstate nekonečný dôvod na vedenie vojen po celom svete, čo USA pri ich krachujúcej ekonomike potrebujú, aby sa nezrútila.

Slovenské udalosti

- Ministerstvo obrany prišlo s návrhom dobrovoľnej vojenskej služby a aktívnych záloh. Aktívne zálohy sú vecou, ktorá by veľmi zlepšila vojenskú obranyschopnosť Slovenska voči nepriateľom, keďže momentálne počty slovenskej „profesionálnej“ armády sú priam smiešne. Tiež si však tento koncept treba pozrieť z blízka. Keďže by sa malo jednať o aktívne zálohy, dá sa predpokladať že úroveň členov týchto záloh bude nižšia ako úroveň profesionálnych vojakov. Už toto je alarmujúcim faktom, keďže úroveň OSSR je dnes priam na žalostnej úrovni. Technika buď zastaralá alebo žiadna a vojaci ľahostajní, leniví, čo sú v OSSR len kvôli vysokému platu a žiadnej práci. Nechcem si ani predstaviť, akú úroveň teda budú mať „aktívne zálohy“. Ďalším výkričníkom je to, že sa do tohto projektu chce angažovať aj ministerstvo práce sociálnych vecí a rodiny, ktoré chce do týchto aktívnych záloh

posúvať nezamestnaných ľudí. Nebudem sa preto čudovať, ak za chvíľu budú cigáni na aktivačných prácach oblečení v maskáčoch, však aktívne zálohy OSSR.

- Vymýšľanie rôznych nových funkcií či pozícií je v našej politike úplne bežné, treba predsa do štátnej správy niekde zamestnať celú rodinu, aby nemuseli nič robiť a mohli si odkrojiť zo štátneho rozpočtu. Tento mesiac vznikla nová funkcia vicepremiéra pre investície. Samozrejme takýto vicepremiér potrebuje aj kopolu poradcov či asistentov a títo majú zo štátnych peňazí zhltnúť 23 miliónov eur. Je veľmi zaujímavé, že na zvýšenie platov učiteľov či lekárov sa peniaze nedajú nájsť či získať, avšak na bandu zbytočných úradníkov, ktorí budú mať na svedomí aj tak len ďalšie zlodejstvá, sa dá bez problémov vyčleniť 23 miliónov.

- Naš premiér nám znova ukázal, za aký tím kope, a po tom, čo za jeho minulej vlády finančná skupina J&T skúpila takmer všetky rekreačné zariadenia a luxusné pozemky na Slovensku, jej náš pán premiér chce posunúť i SPP. Nepochopím voličov smeru, rozčulujúcich sa kvôli kauze Gorila, Sdkú a Pente, a sami podporujú politickú stranu, ktorá je len predĺženou rukou finančnej skupiny J&T.

- Americká spoločnosť US Steel sa pokúša znova dostať od vlády stovky miliónov na to, aby ostala podnikáť na Slovensku. Na týchto štátnych podporách a úľavách pre zahraničné spoločnosti je najzaujímavejšie to, že tieto spoločnosti dohromady nič neodvádzajú štátu, keďže väčšinou fungujú len ak majú daňové prázdny. Tieto štátne dotácie maximálne znevýhodňujú slovenských podnikateľov, ktorí by za tieto peniaze vedeli vytvoriť podstatne viac pracovných miest ako jedna zahraničná spoločnosť a zároveň by vyrobené financie ostávali v ekonomike SR, keďže by sa jednalo o slovenských podnikateľov. Je načase, aby sa slovenskí podnikatelia začali tvrdo ozývať proti tejto likvidačnej politike slovenskej vlády.

- Aktivisti prišli do parlamentu s výzvou, aby vláda prestala podporovať choré aktivity úchylákov (LGBT). Pod túto výzvu sa podpísalo viac než 10 000 ľudí a aktivistov prišli

podporiť i niekoľkí poslanci. S touto iniciatívou v plnom rozsahu súhlasím, je nemysliteľné, aby zo štátneho rozpočtu bola financovaná propagácia sexuálnych úchyliek, ba dokonca, aby boli podporované aktivity týchto chorých ľudí, ktoré sú zamerané na deti a nabádajú ich k experimentovaniu s týmito úchylkami. Musíme povedať rázne nie týmto neliečeným úchylákom a nie sa tváriť že je to niečo normálne.

- Novinkou v ústupkoch pre cigánov sa stal projekt výuky cigánskeho jazyka. Učiteľia a policajti sa za nemalé peniaze na úkor štátu idú učiť cigánsky jazyk, aby sa s neprispôsobivými občanmi ignorujúcimi akékoľvek zákony SR mohli dorozumieť v ich jazyku a nenútili ich ani len používať štátny jazyk. Rovnako sa tento mesiac aktualizovala forma takzvaného antidiskriminačného zákona, ktorí po novom umožňuje zvýhodňovať ľudí na základe príslušnosti k etniku, národnosti či rase. Nevieť či len mne príde názov antidiskriminačný od veci, keďže na základe tohto zákona je teraz umožnené reálne diskriminovať ľudí, nespadajúcich do akýchsi kritérií, alebo je názov tohto zákona braný len ako akýsi nemiestny žart.

- Taktiež sa naša vláda „pochlapila“ v boji proti extrémizmu. Po novelizácii zákona môže vo veľkom používať agentov, odposluchy, sledovanie či iné techniky na boj proti tzv. „extrémistom“, ktoré neoficiálne používa už roky. Za extrémistu si môže označiť každého, kto nesúhlasí so smerovaním či dianím sa v našom štáte a čo i len trochu vyčnieva z radu. Týmto zákonom si dali do rúk ďalšiu mocnú zbraň proti ľuďom a naďalej nám ukazujú, že sloboda slova a myslenia je pre nich niečím neexistujúcim a v budovaní svojej novodobej totality, v ktorej ľudia sedia vo väzení za svoje názory, budú intenzívne pokračovať. V tomto duchu okamžite rozbehli razie a domové prehliadky po celom Slovensku.

Michal Vit'azoslav Likavčan

HISTORICKÝ KALENDÁR

Marec

5. marca 1755 sa narodil spisovateľ Jozef Ignác Bajza, známy ako autor prvého slovenského románu – René mládenca príhody a skúsenosti. Iste tento román každý z nás pozná. Každý však možno netuší, že Bajza sa už pred A. Bernolákom pokúsil kodifikovať spisovnú slovenčinu, avšak jeho snaha bola neúspešná. Vo svojom živote sa usiloval o ustavičný vzostup slovenského národného povedomia a národného hnutia. Nedbal na konflikty, ktoré mal kvôli svojej literatúre s cirkevnou a svetskou mocou a smelo kráčal ďalej.

7. marca 1811 zomrel Juraj Fándly, spisovateľ a národný buditeľ. Fándly patrilo do skupiny bernolákovcov a bol autorom prvého veľkého diela v bernolákovčine. Venoval sa hlavne osvetovým dielam, výrazne propagoval slovenčinu a poukazoval na jej dôležitosť. Jeho národnobuditeľské snahy sa spájali s politickými a sociálnymi požiadavkami slovenského poddaného ľudu a remeselníctva.

7. marca 1905 zomrel Ján Francisci-Rimavský, národný buditeľ, politik, básnik a jeden zo zakladateľov Matice Slovenskej, okrem iného spísal aj jej stanovy. Počas štúdia v Bratislave sa stal stúpencom myšlienok Ludovíta Štúra a po zakázaní jeho prednášok

bol jedným z tých, ktorí protestne odišli študovať do Levoče. V roku 1844 sa stal členom spolku Tatrín. Bol horlivým zberateľom slovenskej ľudovej slovesnosti, hlavne povestí. Podieľal sa na vzniku Žiadostí slovenského národa a aj na založení národnej gardy. Aktívne bojoval v dobrovoľníckom vojsku za slovenský národ.

10. marca 1796 sa narodil Matej Hrebenda-Hačavský, pre mnohých neznámy, no významný človek. Bol popredný rozširovateľ slovenských kníh, prechodil celé Slovensko, Prahu, Viedeň, Pešť a Dolnú zem. Popri predaji kníh sa venoval národnému povedomiu, šíril kultúru a osvetu medzi slovenský národ. Poznalo ho celé Slovensko, od J. Kollára, L. Štúra, J.M. Hurbana a ďalšie osobnosti, až po dedinský ľud. Určite by sme si ho mali pamätať ako obetavého šíriteľa slovenskej literatúry.

14. marca 1939 vznikla prvá Slovenská republika. Slovenský národ sa stal opäť slobodným vo svojom samostatnom štáte, ktorý v mnohých ohľadoch prosperoval a rýchlo sa rozvíjal. Na čele štátu stál prvý a skutočný slovenský prezident Dr. Jozef Tiso. Slovenskápospolitost na tento dôležitý deň v našej histórii nezabúda a tento rok si ho tak, ako každoročne pripomenie v Bratislave

na Hodžovom námestí.

16. marca 1828 sa narodil Pavol Dobšinský, spisovateľ, zberateľ a vydavateľ ľudových rozprávok, básnik i literárny historik. O slovenskú ľudovú tvorbu sa zaujímal už počas štúdia a zasvätil jej celý svoj život. Bol aktívnym členom Jednoty mládeže slovenskej, venoval sa časopisu pre umenie a literatúru Sokol. Jeho najväčším dielom sa stali Prostonárodné slovenské povesti, najobsiahlejšia zbierka slovenských rozprávok, ktorú vydal na sklonku života.

16. marca 1982 zomrel Andrej Žarnov, básnik, prekladateľ a lekár. Žarnov otvorene vystríhal národ pred sovietskym bolševizmom. Odvtedy jeho život nabral nebezpečný spád, bol pre neho dokonca odporučený rozsudok smrti. Pred komunistickou totalitou emigroval zo Slovenska dva krát. Svojou tvorbou bol autonomistický básnik, ktorý burcoval ľud, no komunistická cenzúra ho vymazala zo slovenského literárneho života najmenej na pol storočia. Nazývali ho aj „básnik biča“. Známa je jeho zbierka Stráž pri Morave. Všetky pasáže, ktoré obsahovali ideje slovenskej autonómie, boli vynechané. Až za Slovenského štátu vyšla zbierka v plnom necenzurovanom znení. Okrem básní publikoval aj články v časopisoch ako Slovák, Nové Slov-

ensko alebo Gardista.

17. marca 1713 si pripomíname 300. výročie popravenia Juraja Jánošíka, ľudového hrdinu, zbojníckeho kapitána, ktorý sa stal slovenskou legendou. Už krátko po jeho smrti sa šíri legendy o tom, ako „bohatým bral a chudobným dával“. Stal sa hrdinom mnohých ľudových piesní a povestí. Zároveň aj symbolom odvahy a húževnatosti v boji za spravodlivosť. Pri príležitosti 300. výročia mesto Liptovský Mikuláš, kde ho popravili, pripravilo sériu podujatí, ktoré sa venujú Jánošíkovi. Prebiehajú už od februára a budú trvať až do konca leta. Každému, koho tento hrdina zaujíma, tieto podujatia odporúčam.

19. marca 1817 sa narodil Jozef Miloslav Hurban, významný národný buditeľ, patriaci medzi štúrovcov. V júli 1843 sa na jeho fare v Hlbokom uskutočnilo jeho stretnutie so Štúrom a Hodžom, na ktorom na základe spoločnej dohody rozhodli o prijatí stredoslovenského nárečia za základ celonárodného spisovného slovenského jazyka, ktorý mal slúžiť na zjednotenie národnobuditeľského hnutia, no taktiež ako prostriedok osvety, vzdelanosti a kultúry pre široké vrstvy národa. Stal sa zakladajúcim a najaktívnejším členom literárneho a kultúrneho spolku Tatrín. V revolučných rokoch 1848-1849 bol vedúcou osobnosťou slovenského povstania, osnovateľom Nitrianskych žiadostí, ktoré boli základom celonárodného programu mikulášskych Žiadostí slovenského národa. Takisto sa stal v týchto rokoch predsedom Slovenskej národnej rady. Jeho celožitná

činnosť bola mnohostranná: národnobránna, ľudovýchovná, literárnohistorická, kritická, osvetová i novinárska.

23. marca 1999 bola Juhoslávia hanebne napadnutá teroristickým paktom NATO. Pri tomto bombardovaní boli používané zakázané druhy zbraní ako napríklad kazetové bomby. Teroristi z NATO sa nezameriavali na vojenské ciele ale bombardovali civilné obyvateľstvo. Zaútočili bez formálneho vyhlásenia vojny a bombardovanie označili za „humanitárne“.

24. marca 1785 sa narodil Ján Hollý, básnik, národný buditeľ, významný poet píšuci bernolákovčinou. Slovenský národ pokladal za jadro Svätoplukovej ríše a Slovákov za priamych dedičov Veľkej Moravy. Ako básnik písal najmä o hrdinskosti Slovákov, o ich minulosti. Zdôrazňoval dôležitosť slovenčiny ako spisovného jazyka.

26. marca 1870 zomrel Michal Miloslav Hodža, vedúca osobnosť štúrovskej generácie, popredný ideológ slovenského národného hnutia. Bol najbližším spolupracovníkom Štúra a Hurbana. Podieľal sa na kodifikácii stredoslovenčiny ako spisovného jazyka a na založení spolku Tatrín. Mal veľkú zásluhu na spísaní Žiadostí slovenského národa. Stal sa aj členom prvej Slovenskej národnej rady.

27. marca 1592 sa narodil Juraj Tranovský, evanjelický farár, tvorba českých a latinských duchovných piesní a modlitieb, významný

predstaviteľ slovenskej barokovej literatúry. Jeho najvýznamnejším dielom je Citharasanctorum, prvý tlačený evanjelický spevník na Slovensku.

29. marca 2004 sa stalo Slovensko súčasťou NATO. Týmto krokom sa stalo súčasťou teroristickej organizácie, rozsievajúcej smrť po celom svete. Naši vojaci sa stali žoldnieri v službách cudzích záujmov, ktorých jediným cieľom je zisk. Naším členstvom a podporovaním NATO sme sa stali spoluzodpovední za masové vraždy, okupácie a celosvetový teror, spôsobovaný touto organizáciou.

30. marca 1820 sa narodil Andrej Sládkovič, najvýznamnejší básnik štúrovskej generácie. Patril k vedúcim osobnostiam družiny Ludovíta Štúra. Venoval sa hlavne poézii reflexívnej a ľúbostnej, ale tvoril aj lyricko-epické skladby. Vrcholmi jeho tvorby sú známe skladby *Marína* a *Detvan*. V jeho básňach môžeme badať národnobuditeľské prvky. Bol aj zakladajúcim členom Matice slovenskej.

Simona Kocurková

ANDREJ ŽARNOV

Ozbrojený básnik

Prof. MUDR. František Šubík, známy pod pseudonymom Andrej Žarnov sa narodil 19. novembra 1903 v Kuklove a umrel 16. Marca 1982 v Poughkeepsie, neďaleko New Yorku, keďže bol dotlačený neustálym prenasledovaním zo strany štátnej moci k úteku zo svojej rodnej vlasti do exilu. Andrej Žarnov bol významným slovenským prekladateľom, publicistom a patológom.

Svojou činnosťou pomáhal svojeti, či už ako „ozbrojený básnik“, alebo svojou lekárskou činnosťou. Po prepuknutí pravdy o Katynskom lese bol pozvaný Alexandrom Machom ako člen nestranej delegácie, aby sa k masakre vyjadril. Po vojne bol za svoje vyjadrenie prenasledovaný a väznený. Jeho tvorba bola odzračiatku trňom v oku socialistických zriadených a preto bola vydávaná buď s cenzúrou, alebo vôbec. Svojou tvorbou sa z veľkej miery zaslúžil aj o vznik našej prvej Slovenskej republiky, svojou „ľud burcujúcou tvorbou“. Mnohé z jeho básní boli zakázané, vďaka svojej práci v službách nášho národa mal byť vymazaný z literárneho sveta a po páde Slovenskej republiky boli jeho básne zakázané, vydávanie sa obnovilo až po roku 1989.

Jeho tvorbu môžeme zaradiť do katolíckej moderny. Je priam zaražajúce, že taký nezlomný človek akým Andrej Žarnov bezpochyby aj bol a zapísal sa hrubým písmom do našej histórie má byť z nej vymazaný. Svojou prvou básnickou zbierkou „Stráž pri Morave“ (rok vydania 1925), vyvolal vlnu kritiky v celom Česko-Slovensku a celá zbierka bola zakázaná. Sám otec národa, Andrej

Hlinka za túto zbierku orodoval a neskôr bola vydávaná ako úradný dokument, samozrejme po cenzúre, čiže s vybielenými stranami. Andrej Žarnov obdivoval Andreja Hlinku, za jeho neochvejnú prácu za národ, dovoľm si napísať, že v mnohom sa mu aj priblížil. Andrej Žarnov síce prežil neľahký život, ale za to ho obetoval práci za národ. Asi najväčšia rana bola to, keď prišiel o svojho prvorodeného syna, ktorého musel dokonca i sám pitvať. Neskôr vydal žialom nasiaknutú básnicku

zbierku „Mŕtvy“. Nech sa však dialo čokoľvek, nič nezlomilo jeho vieru v lepšiu budúcnosť Slovenska a Slovákov. V živote sa riadil mottom: „A budem búriť tuná jak nocou čierny fantóm. Prisahám, v mútnej zemi vždy budem rebelantom!“, to potvrdzuje fakt, že bol veľkým človekom. Nemyslím si že si zaslúži aby sa o ňom viac nehovorilo, práve naopak! Pre mňa je veľkým hrdinom a básnickym idolom.

Ľubomír Vladimír Kučeriak

SPOLKY MIERNOSTI

Ludovít Štúr o alkohole. 3. časť

Tolká a tak hrozná bieda valí sa z tohoto pijanstva pálenkového na ľud náš, väčšia a hroznejšia od moru, ktorý berie, pravda, ľudí, ale po čase prestáva, toto ale pijanstvo dusí, hubí a morí celé pokolenia, dusí ich už od mnoho, mnoho rokov duchovne i telesne, hubí pokolenia prítomné, popredku do nešťastia uvaluje budúce. Opustil sa ľud náš náramne, padol hlboko a v tejto hlbokosti, v tejto padlosti sa zvíja úzkostne, jakoby si už rady dať neznal: či vsukutku niet už preň rady a pomoci? Jesto, jesto, ale na veľkú biedu musí prísť pomoc veľká, musí prísť zo srdca vrúcnosťou kresťanskou, láskou k blížnemu svojmu, ľudu nášmu a vlasti našej zapáleného, musí prísť pomoc z rúk spojených, od mnohých, musí prísť pomoc najmä od tých, ku ktorým ľud náš najväčšiu dôveru má, od správcov a vodcov jeho duchovných a títo musia pristúpiť k práci s dôverou k Bohu, s dôverou k sebe a sile svojej a s dôverou k ľudu nášmu. Prekážky, pravda, sú a musia byť pri tomto diele veľké, lebo je nemoc hlboko zakorenená, budú tieto prekážky z mnohých strán proti vykoreneniu zlého obrátené, lebo zisk z tohoto pohrúženia sa ľudu v pijanstvo mnohí berú a baženie po zisku je u mnohých väčšie nad lásku k blížnemu, ale čo jaké by boli a budú tieto prekážky, žiadna duša šľachetnejšia sa nimi od dobrerobenia odvieť a odstrašiť dať

nemá, lebo väčšie je to zlé, proti ktorému sa má pracovať, jako každý iný ohľad k nechytaniu sa do práce. Vyhovárania sa na ťažkosti, prekážky, ukazovanie na ohľady bolo by len žaloba na samého seba, žaloba na svoju nechť k práci alebo na slabosť, žaloba na svoju väčšiu, potupy hodnú lásku k pohodlnosti jako k blížnemu a k dobrému, lebo kto šľachetný odhodí sa blížneho, postaveného v nešťastí, pre to, žeby pomáhajúc mu, tým práce si namnožil, alebo u dakoho do nemilosti padol? Takéto zmýšľanie ukazovalo by človeka len seba, svoje pohodlnosti a svoj úžitok milujúceho, len o seba starostlivého a o blížneho, čo sa s ním čo stane, nedbajúceho, ale či pod touto mrzkou necnosťou, keď by zovšeobecnela, neprestala by spoločnosť ľudská a každý by sa jeden od druhého neodrazil? Hnusná je necnosť sebeckto, v očiach každého šľachetnejšieho zatratená, lebo je nič inšie nie, jako vyvyšovanie seba v svojej telesnosti, svojej pohodlnosti nad všetko inšie, nad veci duchovné, nad veci dobré, nad všetkých blížnych. Tejto necnosti protiví sa celkom duch kresťanský, ktorý káže milovať blížneho svojho jako seba a veci duchovné nad zemské. Dost, dost, ba mnoho je tejto necnosti medzi národom naším, ale sú aj a každým dňom sa množia mužovia šľachetní, ktorí s celou dušou za veci spoločité a obecné sa zaujímajú, za

ne s celou horlivosťou pracujú a svoj úžitok osobný, svoje pohodlnosti radi obecnému dobru podkladajú, preto máme silnú a pevnú nádej, že sa títo za vykorenenie toho záhubného nápoja, ktorý tolku biedu na ľud náš uvaluje, s celou dušou zaujmú a pred dosažením svojho cieľa v okoliach svojich neodpočinú. Vidíme ich už aj povstávať, vidíme ich horliť, majú i oni v svojom šľachetnom diele ťažkostí a prekážky, ale neochladajú. Tam sa ľud spiera a v slepote svojej proti námerám ich najšľachetnejším brojí, tam sa z činov ich rúha a posmieva, tam sa za nimi ísť namáha a zase ochabuje, tam sa zlomyselní utrhači proti nim vystatujú a druhých proti nim podhuckávajú, tam sa jedni samolubci z nich útrpne posmievať, inde im druhí pre zisk zemský nemilobohu prekážajú; ale šľachetníci stoja, pracujú a Boh po dlhom namáhaní práce ich požehnáva. Vidia, cítia, zakusujú oni prekážky, bojujú s nimi, ale majú dôveru k Bohu, k svojej sile a k ľudu zablúdielému síce, ale v jadre svojom ešte nezahubenému. Vie sa ľud náš pozdvihnúť, keď má pri čom a na čom, vie vodcov svojich ale mužných a vytrvalých nasledovať, ale sa mu musí preraziť do jadra a do srdca hlboko. Každý, kto šľachetne myslí a šľachetne chce, nájde svojich a nájde ich istotne v ľude našom, ktorý zná padnúť, ale sa aj zná mravne pozdvihnúť. Je

zvláštna spružnosť v povahe našej a napospol v slovanskej, ktorá prijíma zvonku a uhybuje sa, ale zas zdnuká sa napruží, a keď čo na ňu nenáležitého ponasadalo, to i odrazí. Kto by teda istil, že slovenský náš ľud nebol by spôsobilým odraziť ten záhubný zvyk svoj, proti ktorému horlíme, ten by ukázal úplnú neznámosť národa nášho.

Pri všetkom svojom pohrúžení do potupného toho výstupku je ľud náš predsa ostatne bohabojný, dobrý, pracovitý, sú teda uňho pevné základy, na ktorých sa stavať a pre dobro pracovať môže, treba ho ale upamätovať a na hlas prenikavý, opakovaný, neustavný, vidiac i čin i vytrvalosť, upamätuje sa. Mnoho je ešte tiež ostrovov od tej nákazy

pálenkovej nezaujatých a čo deň, to prichádzajú správy o jeho vyslobodzovaní sa z rabstva pijanského.

(Slovenské národné noviny, 9. číslo, 29. august 1845)

Ľudovít Velislav Štúr

GOD BLESS AMERICA

Revolta proti modernému svetu?

Boh žehnaj Amerike... V tomto filme je tento výrok myslený viac než ironicky. Je sondou do americkej pseudo-kultúry dnešných dní, sondou do spoločnosti, ktorá je hlboko nakazená konzumom a syndrómami vrcholného kapitalizmu. Tento film je ukázkou toho, ako to vyzerá, keď je civilizácia už natolko skazená, že egoizmus a bezohľadnosť sa stávajú cnosťami a oslavujeme ich. Tento film nie je ukázkou výhradne americkej spoločnosti, je ukázkou umierajúceho Západu, ktorý už pravdepodobne nemá šancu sa oslobodiť z úpadku, v ktorom je.

Boh žehnaj Amerike... V tomto filme je tento výrok myslený viac než ironicky. Je sondou do americkej pseudo-kultúry dnešných dní, sondou do spoločnosti, ktorá je hlboko nakazená konzumom a syndrómami vrcholného kapitalizmu. Tento film je ukázkou toho, ako to vyzerá, keď je civilizácia už natolko skazená, že egoizmus a bezohľadnosť sa stávajú cnosťami a oslavujeme ich. Tento film nie je ukázkou výhradne americkej spoločnosti, je ukázkou umierajúceho Západu, ktorý už pravdepodobne nemá šancu sa oslobodiť z úpadku, v ktorom je.

„Na čo je nám civilizácia, keď nie sme civilizovaní?“ To sú slová hlavného hrdinu Franka, muža

v strednom veku, ktorý je rozvedený, žije sám a život mu strpčujú jeho bezohľadní susedia. No Frank je najviac zo všetkého znechutený súčasnou spoločnosťou. Tvrdí, že šokujúci nadpis je v dnešnej spoločnosti oveľa dôležitejší ako pravda. Pri sledovaní televízie sa nestačí čudovať, aké vlastnosti, či témy sú momentálne „IN“. Televízia je plná úpadkovej kultúry, ak sa to ešte kultúrou dá nazvať. Po tom, čo v práci dostane výpoveď a lekár mu lokalizuje tumor na mozgu, premýšľa čo so svojim životom. Chce spáchať samovraždu, pretože už nevidí žiadne východisko, ako prežiť tento svet. Pri samotnom samovražednom akte, keď už je odhodlaný to spraviť,

v televízii zhladne reláciu o americkej tínedžerke. Relácia je reality šou, ktorá pojednáva o živote mladej dievčiny, ktorá je dcérou veľmi bohatých ľudí, je hrozne primitívna, nič si neváži, nadáva svojim rodičom, pretože jej nekúpili také auto, aké si želala. V tomto momente sa Frank s pištoľou v ruke rozhodne, že ju zabije. Pri vražde televíznej „hviezdy“ Chloe Frank stretne šestnásťročnú Roxy, ktorá je svedkom vraždy. Roxy je mladá žena, znudená životom, ktorá sa pre vraždu nepohoršuje, ani nič podobné, naopak, je z nej nadšená a odhovorí Franka od ďalšej samovraždy a presvedčí ho, aby ďalej pokračovali vo vraždení ľudí, ktorí si to zaslúžia. A tak sa

začína kolotoč vraždenia.

Lezie vám na nervy hlúpy, arrogantný moderátor v televízii? Hnevajú vás ľudia, ktorí telefonujú v kine a robia hluk a obťažujú tak iných? Dokáže vás vytočiť človek, ktorý zaparkuje cez dve parkovacie miesta? Hnevajú vás primitívne a oplzlé reality šou? Frank a Roxy si s takýmito ľuďmi vo filme jednoducho poradia. Zabijú ich. Scény, pri ktorých vraždia sú nesplneným snom mnohých ľudí, aj keď si to väčšina z nich neprizná. V podstate bezcieľne putovanie dvojice vrahov jasne ukazuje na to, že mnoho znechutených ľudí už stratilo ilúzie, zmysel života i cieľ. Jednoducho cestujú po krajine a zabíjajú ľudí, ktorí si to podľa nich zaslúžia. Postava Franka tu reprezentuje staršiu generáciu, ktorá je zhrozená z moderného poriadku a z modernej spoločnosti. Frank sa jedného dňa prebudí a zisťuje, že spoločnosť sa zmenila na strašný sen plný primitivizmu a odmieta sa s tým zmieriť.

Uvažuje o tom, aká je dnešná spoločnosť krutá a ľudia sa k sebe správajú otrasne. Príkladom tohto správania je výsmech divákov americkej verzie reality šou Superstar spevákovi, ktorý je mentálne zostalý a z jeho nešťastia si všetci robia posmech. Pripomína vám to niečo?

Za to šestnásťročná Roxy tu symbolizuje súčasnú generáciu mladých ľudí. Jej výrazné črty sú znudenosť, bezcieľnosť existencie a bezcitnosť. Roxy zastupuje generáciu súčasných mladých ľudí, ktorí nemajú budúcnosť a morálne hodnoty.

Dej filmu je podaný skôr ako tragikomédia. Nejde o klasickú vyvráždovačku, či psychologický thriller. Určité momenty vo filme sú priam poetické a veľa scén má doslova „štýl“. Film nabudzuje dojem, že veľa vecí je v ňom prehnaných, či pritiahnutých za vlasy. No ak sa nad ním zamyslíme, zistíme, že to, čo sa vo filme odohráva vôbec nie je

prehnané. Teda mám na mysli relácie, ktoré vo filme vysielajú v televízii. Big Brother, Superstar či iné reality šou, ktoré ľudí bavia tou najviac úpadkovou zábavou.

Pri písaní tejto recenzie som mal problém rozlíšiť, či píšem o spoločnosti opísanej vo filme, či o tej skutočnej, reálnej. Pretože sa v každom ohľade zhodujú. Všetky reality šou vysielané vo filme sa vysielali a vysielajú aj u nás. A to je dosť smutné. Ešte pre pár rokmi by sme pri sledovaní tohto filmu tvrdili, že veci v ňom sú naozaj prehnané, no v súčasnosti všetky tie patologické deje z filmu už dávno vstúpili medzi nás. Je naozaj smutné, že hlavné postavy tohto filmu mnoho ľudí považuje za romantických hrdinov. Niečo sa totiž pokazilo a už nevnímame a nekonáme dobro. Film jasne zobrazuje, aké produkty vytvára chorá spoločnosť. Buď ovce bez vlastného názoru, ktoré skonzumujú všetko, čo im je predhodené, alebo vraždiacich polobláznov.

Najväčším paradoxom toho filmu však je, že film je všetkým tým, čo kritizuje. Režisér počítal s tým, že ak chce na súčasné problémy upozorniť, film musí byť šokujúci, plný násilia, pretože tieto veci si žiada súčasný divák. I hlavné postavy si vlastne zvolili to, čo najviac kritizovali. Pretože kritizovali to, že ľudia nechápu, že svojim konaním ovplyvnia aj ostatných ľudí. Oni robili to isté. Aj keď nesúhlasím so spôsobom riešenia, ktoré si vybrali hlavné postavy, možno film označiť za veľmi hodnotný, pretože verne zobrazuje a praniekuje dnešnú spoločnosť. Tento film donúti diváka premýšľať.

Jakub Hromoslav Škrabák

POCHOD ZA SAMOSTATNÉ SLOVENSKO

2013

16.3.2013

BRATISLAVA

14:00 HOD

HODZOVO NÁMESTIE PRED PREZIDENTSKÝM PALACOM

INFO: SAMOSTATNOST.SK

TLAČTE, KOPÍRUJTE, ROZŠIRUJTE! V PRÍPADE ZÁUJMU NÁS MOŽETE
FINANČNE PODPORIŤ.

ČÍSLO ÚČTU: 2625845571/1100 TATRABANKA.

KONTAKT NA REDAKCIU: PRUTY@POSPOLITOST.ORG